

[autismebladet]

LANDSFORENINGEN AUTISME
MEDLEMSBLAD NUMMER 3 - 2015

inklusion

...plads til alle

OM INKLUSION AF BØRN OG UNGE MED AUTISME

Hvis alle elever hørte den samme musik, dyrkede den samme sport, gik i samme slags tøj og havde de samme livretter, så ville de sikkert også tænke de samme ting, få de samme ideer og være enige om det meste...

Diversitet har stor værdi for udviklingen i et samfund, man kan sige: at alt det der er anderledes enten beriger os eller udvider vores horisont, fordi det gør os nysgerrige og får os til at tænke selvstændigt. Inklusion kræver, at vi anerkender anderledeshed og tager behørigt hensyn til individuelle behov - også når vi ikke helt forstår dem.

SIKON 2015

MANDAG DEN 27. APRIL OG TIRSDAG DEN 28. APRIL 2015

SIKON er Danmarks største autismekonference hvor førende fagfolk mødes for at lære nye metoder og få inspiration.

Carol Gray opfandt begreberne "Social Stories" og "Comic Strip Conversations"; begge metoder er velfunderede og har i årevis været brugt som pædagogisk redskab til børn og unge med autisme. På Gray Centeret i USA er der kontinuerligt blevet udviklet på metoderne, og det er derfor den sidste nye version "Social Stories - Next Generation" der præsenteres på SIKON.

Jennifer Cook O'Toole har autisme, og det er derfor med stor indsigt at hun formidler redskaber til at arbejde med børn i grundskolen, i hjemmet og på institutionerne på en måde, der gør det muligt for dem at nå deres potentiale og undgå konflikter. Jennifer Cook O'Toole garanterer, at alle kan lære at tænke lidt anderledes og dermed forstå autisme.

SIKON konferencen tilbyder valget mellem mere end 30 vidt forskellige temaer – leveret top-professionelt som plenumoplæg, temagrupper og Wakeup Workshops.

HØR BL.A. OM:

- **Angst - et overstimuleret sansesystem.**
- **Er børn med autisme gøgeunger - og har deres omverden empati?**
- **Rollespil som social træning.**
- **Forældresamarbejde - når forældrene har autisme.**
- **A-Team - relationsbaseret motivation.**
- **Autisme - "a place in space".**
- **Project Opportunity - Investering i mennesker med autisme.**
- **Cat App - Den digitale Kat-Kasse.**
- **Autismepiloterne - en mulighed for refleksion og fordybelse i pædagogisk praksis.**
- **Tidlig diagnostisering - har stor betydning for barnet og familien.**

For yderligere information kontakt
Lars Grønlund på mail: l-g@autismeforening.dk
Eller telefon: 30 53 34 52

Mel dig til på www.sikon.dk

SIKON
Landsforeningen Autismes kurser og konferencer

Indhold

LEDER	
Investér før det sker!	side 4
Integrationens faldgrupper	side 6
Inklusion af børn og unge med autisme	side 8
Historien om Thea	side 14
Inklusion i folkeskolen	side 18
Forældre pålæg	side 20
Kredsens aktiviteter	side 24
Inkluderede specialpædagogik og specialpædagogisk inklusion	bagsiden

*Hendes Kongelige Højhed
Prinsesse Marie er protektor
for Landsforeningen Autisme.*

MEDLEMSBLAD NR. 3 - 2015

Medlemsbladet udgives af
Landsforeningen Autisme.

Ansvarshavende redaktør:
Heidi Thamestrup,
formand@autismeforening.dk

Redaktionsudvalg:
Jette Bennetzen, Heidi Thamestrup
og Nadja Laurents Pedersen.

Layout: Grønagers Grafisk Produktion
Tryk: Grønagers Grafisk Produktion
Oplag: 7.800 stk.
ISSN: 2245-3423

Indlæg, kommentarer, bidrag mv. bedes
sendt til redaktion@autismeforening.dk
Bladet sendes gratis til Landsforeningen
Autismes medlemmer.

DEADLINES

Nr. 4 deadline 10. april 2015

Nr. 5 deadline 8. maj 2015

Nr. 6 deadline 5. juni 2015

Nr. 7 deadline 14. august 2015

Nr. 8 deadline 18. september 2015

Nr. 9 deadline 20. november 2015

NÅR BØRN BLIVER SYGE AF AT GÅ I SKOLE, ER DET, FORDI VOKSNE
MANGLER VIDEN OG RESSOURCER

- investér før det sker!

Leder af Heidi Thamestrup, formand for Landsforeningen Autisme

Der er inkluderede børn, der trives, og der er inkluderede børn, der har det rigtig dårligt i skolen, og hvor man kan tale om regulær mistrivsel. Når forældrene søger om at få barnet på en specialskole for at sikre sig, at barnet mødes med forståelse for dets handicap, stiller skolelederen sig ofte på bagbenene - måske fordi de penge, som specialskolepladsen koster, skal tages ud af hans egen skoles budget, eller også, fordi han ikke forstår, at autisme er et usynligt og gennemgribende handicap, der kan have vidtgående konsekvenser.

Hver eneste uge taler jeg med forældre, hvis børn er fanget i noget, der af forældrene bliver beskrevet som et inklusions-mareridt. Der er oftest tale om børn, der ikke kommer i skole, og tit om børn, der ikke har været i skole i en længere periode; flere uger eller måneder. Forældrene er bekymrede og desperate, ikke bare fordi barnet ikke lærer noget, men endnu mere, fordi barnet har fået en række store nederlag i skolen. Nederlagene har udviklet sig til mistrivsel, og mistrivselen har genereret en række psykiatriske overbygninger til barnets autisme.

En mor jeg talte med i denne uge fortalte mig, at hendes 10-årige søn i flere uger har kastet op af angst hver morgen, lige før de skal ud af døren. Efter en periode, hvor drengen ikke ville af sted, indgik hun en aftale med skolen om, at hun skulle følge sin søn til døren og overlade ham til personale, også når han var ked af det. Skolen forsikrede hende om, at det var vigtigt, at hun ikke kiggede sig tilbage, når hun gik. Efter 2 uger

begyndte drengen at tisse i bukserne kort efter ankomsten, og moren pakkede ekstra tøj, som hun afleverede i skolen. Den sidste måned har drengen ikke villet spise; når moren spørger ham hvorfor, klager han over smerter i maven, og i de sidste uger er det så, at drengen har kastet op...

Jeg råder moren til at tage drengen med til familielægen og få udelukket, at det, han fejler, er somatisk. Lægen sygemelder drengen med det samme og henviser ham til en ny udredning på psykiatrisk hospital. Moren kontakter skolen og fortæller, at drengens symptomer skyldes stress og manglende støtte; skolen forlanger, at hun holder aftalen om at bringe drengen i skole, og de fortæller hende, at hvis hun ikke gør det, vil kommunen skære i børnefamilieydelsen.

Få dage før jul havde jeg et møde i socialministeriet; jeg havde bedt om mødet, fordi flere af landets kommuner forveksler autistiske børns symptomer på belastning

med symptomer på svigt og derfor konkluderer, at børnenes forældre ikke vil samarbejde, eller at de mangler forældre-evne. I en del sager har kommunerne straffet forældrene med forældreplæg og med at tilbageholde børnefamilieydelsen, og i enkelte sager er det gået så vidt, at et barn er blevet tvangsfjernet hjemmefra.

I Socialministeriet får jeg bekræftet, at Lov om Social Service § 57a. vedr. forældreplæg ALDRIG har været tænkt som en restriktion mod forældre til børn med handicap. Ministeren har også flere gange udtalt bl.a. til pressen, at han simpelthen har svært ved at tro, at kommunerne kan finde på at beskylde diagnosticerede børns forældre for ikke at ville samarbejde om barnets fortsatte udvikling og trivsel. Ikke desto mindre er det akkurat det, nogle kommuner gør!

Hvis du er en af de forældre, der har modtaget et forældreplæg, så bed om at få det skriftligt og send en kopi til mig - jeg er helt enig med ministeren og hans

embedsmænd - det er svært at tro på, at magthavere bruger lovgivningen stik modsat hensigten, så vi er nødt til at dokumentere, at det sker.

I dette nummer af Autismebladet har vi forsøgt at sætte fokus på inklusion - allerhelst ville vi fokusere på, hvad der skal til, for at inklusionen fungerer; vi tror nemlig på, at det er det, der inspirerer bedst, og det, man lærer mest af. Men ved gennemgang af materialet må vi konstatere, at frustrationen mange steder er så stor, at der også ryger nogle "finker af panden". Meningen er god nok, så tag godt imod DIT autismeblad.

Heidi Thamestrup

*Navn: Signe Bugge
Født: 1998
Diagnose: Aspergers syndrom,
diagnosticeret i april 2014
Børnenes Friskole, 2004–2014,
0.–9. klasse
Efterskolen for Scenekunst,
2014–2015, 10. klasse*

INTEGRATION OG INKLUSION I GRUNDSKOLEN – EN PERSONLIG BERETNING

Integrationens faldgrupper

Af Signe Bugge

Integration er forsøget på at normalisere, inklusion er anerkendelsen af forskelligheden. I næsten ti år af mit uddannelsesforløb har det været målet, at jeg blev integreret. Og i næsten ti år af mit uddannelsesforløb har det ikke fungeret.

Jeg har vidst, at jeg var anderledes siden 6. klasse; jeg har regelmæssigt forsøgt at informere lærere om det siden da. Svaret har dog næsten altid været noget i stil med: Det er bare noget, du bilder dig ind, du skal bare åbne mere op, du skal bare gå hen til de andre piger og være med i deres samtaler. Nogle anbefalede faktisk, at jeg skulle give de andre elever et kram.

Min klasselærer forsøgte at sætte mig i gruppe med de elever, jeg ikke var så gode venner med, sandsynligvis

med intentioner om, at vi kunne hygge os over et godt gruppeprojekt uden at tage hensyn til det faktum, at samvær med bestemte elever ofte endte med at give mig angstanfald. Men hun var også typen, der dyrkede den opfattelse, at når blot vi alle kom hinanden ved (gruppekram!), så behøvede vi ikke at sætte folk i små kasser, for så kunne vi alle sammen være i hendes store kasse.

Uden at det overhovedet overraskede mig, så virkede ingen af løsningsforslagene. For lige meget hvor mange gange pigerne i klassen fortalte mig, at de gerne ville være sammen med mig og være venner med mig, lige meget hvor mange gange jeg prøvede at tage høretelefonerne ud af ørerne og pause lydbogen, så hjalp det ikke. Jeg følte mig bare mere og mere utilpas i klassemiljøet.

FEM VIGTIGE HUSKEREGLER TIL LÆRERE SOM UNDERVISER AUTISTER:

1. **FORSTÅ GRÆNSER** – Det er ikke altid bedst at presse en elev med autisme.
2. **GIV PLADS** – Sørg for, at barnet altid kan trække sig til et stille rum.
3. **ÅBEN KOMMUNIKATION** – Hvis du er i tvivl, kan du altid spørge den enkelte med autisme.
4. **UNDGÅ NORMALISERING** – Målet er ikke at tilpasse individet, men miljøet.
5. **INFORMATION** – Det er vigtigt, at eleven bliver mødt med forståelse fra både lærere og elever, overvej måske et kursus.

Det begyndte at præge min undervisning. Der var mindst en dag om ugen, hvor jeg ikke mødte op. Adskillige andre dage endte jeg inde i en låst toiletbås eller derhjemme efter at have demonstrativt marcheret væk fra skolen. Kort sagt, så havde jeg det forfærdeligt.

Mine forældre og jeg opsøgte en psykolog, og på trods af adskillige samtaler fik vi aldrig rigtig grebet fat om roden af problemet. For efter flere år med konstante påmindelser om, hvordan målet her i livet er at passe ind i normen og acceptere, at man skal opføre sig præcis som alle andre, var det svært for mine forældre at overveje idéen om, at jeg ikke var 'normal'.

I løbet af 9. klasse eskalerede det til en sådan grad, at jeg ikke havde lyst til at eksistere, og lærerne greb stadigvæk ikke ind. Jeg har en mistanke om, at de nægtede at se mit problem i øjnene, fordi jeg fik gode karakterer i næsten alle fag.

Da min mor og jeg i november opsøgte egen læge og blev sendt videre til Børne- og Ungdomspsykiatrisk hospital i Risskov, blev det hurtigt klart for os, at Aspergers syndrom har været det, der altid har præget mit liv. Og da diagnosen blev stillet, føltes det bare rigtigt. For mig var det at komme i den rette kasse som at komme på den rette hylde.

De sidste par måneder af min skoletid gik langt bedre, da skolen nu begyndte at vise forståelse for mine anderledes behov. Før man kan anerkende forskellighed, bliver man nødt til at kunne genkende det. Og det var der, hvor min skole svigtede. Jeg blev nødt til at have en officiel diagnose, før de kunne tage mine problemer alvorligt, og det er også de problemer, jeg ser i integration. Man nægter at anerkende, at nogen kunne være anderledes, og idet man ignorerer kernen i et andet menneske, så ignorerer man også alle muligheder for at hjælpe det menneske.

Jeg går nu på efterskole, hvor de er langt bedre til at tage hensyn til de behov, som jeg nu måtte have. Jeg bor på eneværelse, og jeg har ikke Performance og Bevægelse (hvilket er den avancerede betegnelse, de har for idræt). Desuden bliver jeg mødt med forståelse og støtte fra både lærere og elever. Jeg er gladere og føler mig langt mere tryk derude.

Så det er vigtigt for mig, at vi med autisme bliver inkluderet i stedet for integreret. For jeg har prøvet begge dele, og de fungerer altså ikke lige godt. Inklusion giver mig plads til at udfolde de kreative evner, jeg har, på mine egne præmisser. Og når man kan gøre ting på sine egne præmisser, kan man næsten gøre alt.

Inklusion af børn og unge med autisme

– en opgave, der kræver viden og indsigt

I denne artikel vil jeg diskutere og perspektivere de erfaringer, jeg har med inklusion. Mit ønske er, at du som læser vil få nuanceret din viden om inklusion og de mange udfordringer, der dannes med den. Jeg har gennem de sidste 15 år arbejdet med inklusion på skoler, gymnasier, videregående uddannelsessteder og på arbejdspladser, hvilket betyder, at jeg har et relativt bredt erfaringsgrundlag om de mange udfordringer, der følger i kølvandet på inklusionen.

Af Dorthe Hölck, Cand.Scient.Soc.

Begrebet inklusion er af vores politikere blevet valgt som noget af det mest centrale for børn og unges skolehverdag. Det er lykkedes for dem at få sat på dagsordenen, at vi som samfund bør have et skolesystem, hvor vi ikke ekskluderer, men inkluderer børnene med særlige forudsætninger. Slagord som ”plads til alle” eller ”rummelighed” bliver brugt ukritisk og uden, at der bliver sat et kvalificeret fokus på, *hvordan* inklusionen skal ske, og hvordan det ordinære skolesystem skal forberede sig på og forpligte sig til at inkludere.

Taktisk set – temmelig smart - for hvem vil erklære sig uenig i, at der skal være plads til alle, og at vi skal være rummelige? Vi har gennem flere år talt om *det rummelige arbejdsmarked*, hvor det politiske system har udviklet metoder og muligheder, der kan gøre inklusion muligt. Mit fokus i denne artikel vil være en perspektivering af, at inklusion kræver mere end blot en stol i klassen eller på arbejdspladsen. Det er endvidere vigtigt at understrege, at det ikke kun bør være personen, som skal inkluderes, der skal lære nye strategier og tilpasse sig den aktuelle kontekst. Det bør være en gensidig opgave, hvor begge parter søger at møde forståelse for hinanden.

Lad mig starte med at få defineret begrebet inklusion; her er jeg inspireret af Socialstyrelsen:

” Inklusion hvor en person eller gruppe af personer deltager aktivt og ligeværdigt i **et gensidigt** udviklende fællesskab uanset forskelle i forudsætninger og funktionsevne herunder kontekstuelle faktorer”.

Med det på plads bliver det næste at tydeliggøre formålet med at få stillet en diagnose.

Når en person viser tegn på mistroivsel og dermed ikke udvikler sig som forventet, har vi et diagnosesystem, der giver mulighed for at undersøge, hvad der ligger til grund for den manglende trivsel.

Vores diagnoseredskab tager udgangspunkt i udviklingspsykologien, hvilket vil sige den udvikling, vi kan forvente hos en neurotypisk person.

Når der bliver lavet en neuropsykologisk undersøgelse, kan analysearbejdet vise, at årsagen til personens mistrivsel er en gennemgribende udviklingsforstyrrelse på autismspektret.

Hvis konklusionen på udredningen viser, at personen har en autismspektrumforstyrrelse, bliver dette beskrevet i udredningen, og det er med udgangspunkt i denne beskrivelse, vi får viden om personens socialkognitive forudsætninger. Dermed gives vi også en viden om, hvilke specialpædagogiske metoder og strategier vi kan anvende med det formål at få personen tilbage i trivsel og udvikling.

Det er afgørende, at omgivelserne efter diagnosticeringen fastholder deres fokus mod, *hvorfor* diagnosen blev givet. Derudover skal fokus også rettes mod, at der er tale om en gennemgribende udviklingsforstyrrelse, og *hvad* det kan betyde for personen. Sagt helt enkelt betyder det, at personer med autisme har gennemgribende anderledes forudsætninger for at begribe og bearbejde den neurotypiske kontekst. Det, der er selvfølgeligt og naturligt for neurotypiske personer, mødes ikke med

den samme selvfølgelighed af personer med autisme. Vi bør derfor være opmærksomme på, at personer med autisme bruger en del energi på at være i samme kontekst som neurotypiske personer. Vigtigst af alt: Dette har intet med intelligens at gøre – det er et vilkår for personer på autismspektret.

Første step i inklusion bliver at være fagligt nysgerrig på, hvordan den gennemgribende udviklingsforstyrrelse påvirker personens forudsætninger for udvikling og trivsel. Det er vigtigt at være opmærksom på, hvad der i den konkrete kontekst kan virke begrænsende, og hvad der kan støtte udviklingen hos personen.

Jeg oplever desværre lidt for mange eksempler på, at fagpersoner ikke i tiltrækkelig omfang bruger tid på at læse den udredning, der er lavet på personen. Nogle fagpersoner argumenterer med *"jamen jeg vil lige lære personen at kende, før jeg læser udredningen"* – Helt ærligt – det forstår jeg slet ikke. Når der bruges ressourcer (både psykiske og økonomiske) på at lave udredningen, så er *det* at læse den det mindste, vi som fagpersoner kan gøre.

Har man som fagperson ikke tilstrækkelig viden om autisme, bør der stilles en kvalificeret fagperson til rådighed, så den nødvendige viden gives. Sagt med andre ord: Udredningen skal oversættes til pædagogisk praksis.

Omgivelserne bør støtte personen i at få indsigt i og forståelse for, hvad det kan betyde for personen at have autisme. Alt for mange gange har jeg hørt personer, som har fået en diagnose på autismspektret, sige *"det var, som om jeg fik diagnosen i en pakke, og så var der var ikke nogen, der ville hjælpe med at pakke den ud"*. Næste reaktion på den frustration er ofte *"jeg er jo stadig mig, og jeg forstår ikke, hvad diagnosen medbringer"*.

Inden vi sætter inklusionen i gang, bør følgende iværksættes:

» Et forløb til personen, hvor en kompetent fagperson underviser i, hvad det kan indebære at blive diagnosticeret med en autismspektrumforstyrrelse. Denne undervisning bør også give viden om, hvad det kan betyde at skulle fungere i et neurotypisk samfund. Dette dobbelte perspektiv er nødvendigt, fordi en vellykket inklusion forudsætter, at personen har viden om både egne forudsætninger og omgivelsernes betingelser.

» Er personen under 18 år, bør familien også have et undervisningsforløb, som kan give dem indsigt i, hvad det kan betyde, at deres familiemedlem har en autismspektrumforstyrrelse. Det er vigtigt, at fokus er rettet mod, at forælderrollen ændres med diagnosticeringen af barnet. For de fleste forældre kommer der med diagnosticeringen rigtig mange tvivlsspørgsmål til opdragelsen, som forældrene bør have hjælp til at få perspektiveret.

» Fagpersonerne omkring personen bør læse udredningen grundigt med det formål at udpege den kontekst, som personen forventes at skulle fungere i. Det er vigtigt, at myndighederne reelt forholder sig til, hvad udredningen beskriver, og ikke alene forholder sig til de muligheder, den konkrete kommune plejer at anvende. Når personer med autisme skal inkluderes, er det vigtigt, at omgivelserne er indstillet på at tilpasse konteksten til personen, og ikke forventer, at personen alene skal tilpasse sig den konkrete kontekst. Nogle fagpersoner bliver provokeret og afvisende, når jeg fagligt perspektiverer, hvordan vi må arbejde for og ikke imod autismen. Jeg bliver mødt med følgende udsagn; *"Vi kan jo ikke tilpasse konteksten hele deres liv" eller "I vores kommune er det tilbuddet til personer med autisme"*.

Igen må jeg konstatere, at det ikke giver mening for mig, at fagpersoner ikke vil forholde sig til, at personer med autisme skal mødes med en forståelse for deres særlige forudsætninger.

For mig svarer det til, at soldaten, der har været i krig og mistet sit ben, kommer hjem og bliver diagnosticeret, og lægerne redegør for, at indsatsen bør være en benprotese. Soldaten får benprotesen, og der sættes ind med træning, så han lærer at bruge sin protese. Han skal lære at gå lige ud, på trapper og på ujævnt terræn. Han bliver glad for sin protese og får brug for mindre og mindre støtte, fordi han kompenseres for sin funktionsnedsættelse. Eksemplet illustrerer, at systemet har forstået, at først må soldaten mødes i forhold til sin funktionsnedsættelse, dernæst kan der laves en vurdering af, hvor meget han er i stand til at imødekomme omgivelsernes krav.

Jeg argumenterer hermed for, at omgivelserne møder den (ny)-diagnosticerede person med autisme med samme respekt og interesse i at få indsigt i omfanget af funktionsnedsættelsen hos den konkrete person.

Lad mig konkretisere mine faglige perspektiver med tre cases, som alle har inklusion i fokus:

Viola, 13 år. Hun har diagnosen infantil autisme og er normalt begavet.

Viola fik først en angstdiagnose, fordi hun sagde fra overfor kravene i skolen. Efter et års tid fik hun diagnosen infantil autisme – men desværre var der ingen, der havde fokus rettet mod at møde Viola med en forståelse for og indsigt i, hvad autismen betyder for hende og hendes forudsætninger for at gå i skole. Det betød, at Viola udviklede skolevægring og ikke var i skole i to år. PPR ville have Viola i specialklasse, men det ville hun ikke. Hun havde været der en uge og fornemmede, at det ordinære skoletilbud var mere meningsgivende for hende. Problemet var, at ingen lyttede til Viola – beslutningen om specialklasse var taget, og den eneste måde, hvorpå Viola kunne vise omgivelserne, at hun var uenig, var at fortsætte sin skolevægring. Hun var ikke i stand til at kommunikere sine behov og ønsker, sådan som et neurotypisk barn vil kunne gøre.

Da jeg fik opgaven, var det med det formål, at min indsats blev målrettet mod at støtte Viola i at vende tilbage til skolen.

Viola startede sin inklusion i syvende klasse, efter jeg havde ydet faglig sparring i tre måneder.

Hvad gjorde jeg?

Kontakten til Viola blev dannet ved, at jeg tilkendegav overfor Viola, at min opgave var at støtte hende i at komme tilbage til skolen – ikke nødvendigvis specialklassen, men skolen. Første trin var, at Viola og jeg sammen fandt ud af, hvad autismen betød for Viola. Så jeg lavede et selvforståelsesforløb til hende, hvor hun både fik viden om autismen, men også fik indsigt i den neurotypiske tænkning.

Et tæt samarbejde med Violas forældre og de fagpersoner, der er omkring Viola, skulle sikre en fælles forståelse af, hvad autismen betyder for Violas forudsætninger for inklusion.

Konkret analyse af Violas faglige niveau. Dette kunne Viola forholde sig til; det gav mening at blive testet, så lærerne og hun selv fik viden om hendes faglige niveau. Testningen foregik hjemme, da Viola ikke var klar til at komme i skolen. På den måde blev hun introduceret til sin lærer i en tryk kontekst. Læreren havde forinden fået sparring af mig i, hvordan hun kunne møde Viola på den bedste måde.

Da Viola fik viden om sit faglige niveau, fik hun mod til at udpege, hvilke fag hun gerne ville starte med, og derefter hvornår hun kunne starte. Dette foregik ved, at vi konkret kiggede på skoleskemaet og i kalenderen - hun udpegede fag og startdatoen.

Viola havde et ønske om tre fag. Hendes lærere og jeg lavede skema og instruktioner til opgaveløsning. Det blev sat i system, således at jeg fortsatte med at give Viola og lærerne vejledning.

Det vil sige, at jeg fungerede som go between, hvor jeg både gav både Viola og skolen vejledning i at forstå hinanden.

Viola fik startet i skolen, og det skulle vise sig, at hun havde energi til ét fag. Hun blev selv overrasket over, hvor meget energi hun bruger på at bearbejde alt det nye, der følger med dét at blive inkluderet. Hun beskriver selv: "Styr på, hvor min jakke skal hænge, mod til at gå alene ned i klassen, frikvartererne, nye pladser, undervisningskrav, der ikke altid giver mening, lektier, vikarer, klassekammerater, pakke taske, computer til skolebrug, skoleintra og meget meget mere".

Hun er glad for at være i skole igen – hun kan mærke, at omgivelserne vil hende, og de er tålmodige på hendes

vegne. Vi håber på, at hun i dette skoleår får udvidet sit skema, så hun kan følge med i tre til fire fag.

Viggo, 24 år. Har kendt sin Aspergers diagnose, fra han var 10 år

Jeg har kendt Viggo fra den tid, hvor han var inkluderet på HTX. Viggo trivedes godt i det skoleforløb, hvor han blev støttet dels af en lærer på skolen via SSP, dels af mig, som blev tilknyttet, fordi jeg har viden om autisme. Igen er det vigtigt at understøtte, at go between funktionen anvendes, fordi dobbeltfunktionen med at rådgive begge parter er rigtig god, når inklusion er målet.

Efter endt HTX, hvor Viggo afsluttede med fem A-fag, valgte han at gå i gang med en håndværkeruddannelse. Det betød, at han skulle igennem et grundforløb på Teknisk skole. Da Viggo er bogligt stærk, gik det grundforløb godt. Udfordringerne opstod i det øjeblik, han skulle søge læreplads. Hverken skolen eller Viggo var forberedt på de udfordringer, autismen gav Viggo i denne proces. Hans kommunikative evner er langt fra det, der forventes i den neurotypiske kontekst, så Viggo blev gentagne gange misforstået. Han blev kaldt alt lige fra arrogant til doven – ingen af delene matcher Viggos selvbillede, så han blev rigtig ked af det. Som han sagde til mig: "*Min selvtillid og selvværdsfølelse har fået et knæk*".

Viggo og jeg har tidligere haft et selvforståelsesforløb sammen, så jeg kaldte ham ind til møde, så vi sammen kunne lave en beskrivelse af, hvad det kan betyde for en virksomhed at have en lærling med Aspergers syndrom.

Viggo kom bl.a. med følgende relevante informationer:

"De skal forklare helt konkret, hvad jeg skal lave, og én ting ad gangen. Jeg vil hellere have sandheden direkte og med anvisninger, så jeg ved, hvad de vil have. Når jeg først kan opgaverne, så behøver jeg ikke så meget hjælp".

Vi aftalte, at jeg tog til kontakt til Teknisk skole for at få lærernes vurdering af Viggos faglige niveau. Dette kunne jeg så holde op imod de strategier, som Viggo og jeg havde udviklet sammen, med det formål at støtte inklusionen.

Da Viggo, igen blev kaldt til samtale, var han denne gang forberedt på følgende punkter: Vi gennemgik ruten ud til virksomheden. Vi forberedte, hvordan han skulle præsentere sig selv, både som person og som lærling. Viggo var helt med på at aflevere det skriftlige dokument, vi havde lavet sammen, så viden om Aspergers syndrom kom frem ved første møde.

Viggo ville præsentere muligheden for at have ham i praktik, inden der blev indgået aftale om læreplads. Samtalen gik godt, Viggo fik tilbudt en praktikplads, og skolen hjalp med alt det praktiske. Skolen ville også tage med på den første arbejdsdag. Jeg fik lavet en aftale om at komme ud til virksomheden for sammen med Viggo at uddybe, hvad Aspergers syndrom kan betyde for ham i arbejdssammenhænge.

I skrivende stund håber Viggo på, at praktikken vil føre til en læreplads. Han er rigtig tilfreds med, at han har været ærlig omkring egne forudsætninger, fordi det har betydet, at virksomheden reelt kan tilpasse opgaverne, så han kan inkluderes på arbejdspladsen.

Villy, 16 år. Ny-diagnosticeret med Aspergers syndrom

Villy har altid været en sårbar dreng, men han har klarret et almindeligt folkeskoleforløb. Han bor et sted, hvor skoleklasserne på de enkelte trin har været med max. 15 børn i klassen. Da Villy skulle fra grundskolen og i gang med en ungdomsuddannelse, blev skiftet til en ny kontekst årsagen til, at han blev udredt og fik diagnosen Aspergers syndrom. Villy er en af de personer, som fik diagnosen uden forklaring, og derfor fortsatte han sin skolegang, uden der blev taget afsæt i, at han har en autismespektrumforstyrrelse. Det gav et høj stressniveau, som førte til skolevægring. Trods dette ønskede Villy at starte på gymnasiet. Villys omgivelser var klar over, at de ikke havde tilstrækkelig viden om Aspergers syndrom, så de ønskede hjælp fra Viso. Da jeg er Viso-leverandør, var jeg så heldig at blive udpeget som Viso-specialist på denne opgave.

Jeg startede med at anbefale Villy, at han skulle vente med at starte på gymnasiet, til han og jeg havde haft et rådgivningsforløb. Dette gav ikke mening for Villy, så i stedet lavede jeg et forløb for Villy, som helt konkret tog afsæt i hans ønske om inklusion på gymnasiet. Som Viso-specialist har jeg ikke mulighed for at rådgive gymnasiet, men de kunne deltage i rådgivningen af de kommunale myndigheder og på den måde få den nødvendige viden om Villys forudsætninger for inklusion.

I rådgivningen af Villy tog jeg udgangspunkt i stress-sårbarhedsmodellen, som er et fantastisk redskab til at give Villy en god forståelse af, hvad der stresser i gymnasiet, og dermed også en mulighed for at lave stresshåndtering.

Ved at anvende denne model fik Villy indsigt i, hvad der kan udløse stress, og hvordan han kan "læse" sine advarselstegn. Han fik også indsigt i, hvorfor personer med autisme kan være mere sårbare overfor stress, end neurotypiske personer er. Hans advarselstegn var isolation, som medførte højt fravær. Ved at lave analysen af hans stressorer kunne vi arbejde med kognitive strategier, som vi bl.a. fandt via KRAP. Med denne tilgang kunne jeg visuelt give Villy læring i, hvordan han kunne arbejde med at ændre sin katastrofetænkning, og hvordan han kunne udvikle strategier til dette.

Villys inklusion blev særlig udfordret af de mange ændringer, en gymnasiehverdag er præget af. Det blev hurtigt klart, at Villy havde brug for støtte i forhold til et særligt tilrettelagt skema, hvis formål var at lave en reduceret skoledag til ham. Han fik halve skoledage som betingelse for dette, at Villy lavede alle afleveringerne til den aftalte tid. Efter et halvt år konkluderede skolen, at Villy ville komme til at mangle for mange undervisningstimer, hvis han skulle gennemføre på normeret tid.

Derfor foreslog de, at han kom på en Team Danmark-lignende ordning, hvilket betød, at han fik et år mere til at gennemføre sin gymnasieuddannelse – et vigtigt step på Villys vej mod at uddanne sig til journalist.

Jeg håber, at jeg med disse cases har fået tydeliggjort, at inklusion kræver noget helt særligt, både af personen, der ønsker inklusion, og de omgivelser, der inkluderes i. Dét at inkludere personer med en gennemgribende udviklingsforstyrrelse på autismespektret kræver en kvalificeret indsats, hvor alle skal være indstillet på at yde.

Afslutningsvis vil jeg stille følgende 10 anbefalinger op, som jeg mener bør medinddrages i ønsket om inklusion:

1. Husk på, at inklusion ikke medfører, at personen med autisme bliver neurotypisk tænkende. Derfor vil inklusionen kræve en varieret støtte/indsats under hele forløbet.
2. Læs udredningen og forhold dig fagligt til beskrivelsen af de socialkognitive forudsætninger, der ligger til grund for autismen.
3. Omgivelserne bør søge viden om autisme, så de kan sikre personen den rette støtte. Inddrag eventuel en autismekonsulent. En til to timer om måneden kan virkelig gøre en forskel.
4. Tag ansvaret for, at de støttetimer, der bliver bevilliget, bliver brugt. Det betyder, at tilbud som ”du siger bare til, når du har behov for, at vi mødes” er no-go. Det er omgivelsernes ansvar, at støtten tilrettelægges og anvendes. Tænk over, hvordan støtten kan undgå at blive en ekstra belastning.
5. Inddrag forældrene, også når personen med autisme er over 18 år. Men husk, det er dig, der er fagperson, så du skal positionere dig fagligt og samtidig anerkende, at forældrene har følelserne med, da det er deres barn.
6. Vær opmærksom på, at en god relation til en person med autisme dannes ud fra det, du kan, og ikke ud fra, hvem du er. Så vær godt forberedt og husk, at det du siger, også er det du gør. Dine ord skal vises i konkret handling.
7. Vær opmærksom på, at forudsætningen for, at en person med autisme kan tage et medansvar og medindflydelse, er at omgivelserne ”folder” betingelserne ud.
8. Vær indstillet på, at personen med autisme ofte har brug for anderledes instruktioner og anvisninger end de neurotypiske elever. Personer med autisme vil ofte ikke være bekendt at bede om støtten, fordi de er kedede af at være til besvær. Derfor tag initiativ, vis engagement og kreativitet i din undervisning.
9. Husk, at det kræver noget særligt, hvis en person skal med på lejr tur eller studietur.
10. Personer med autisme har flere gange sagt til mig: ”Jeg stopper på skolen, fordi jeg ikke kan holde til det sociale pres – og ikke, fordi jeg ikke kan lide det sociale.” – Så husk at give pauser og en bagdør, så energien kan holde til hele forløbet.

Historien om Thea

Thea 22 år.

Thea har altid været et stille barn, fulgt den normale udvikling, men været betragter af det, der skete omkring hende. Det begynder man først at stille spørgsmål til i børnehaven, fordi hun hellere vil kigge på end at deltage. Hun startede i skole et år senere end planlagt, for vi syntes, hun var umoden. Det gik fint. Vi vidste jo, hun skulle støttes og have klare rammer, så vi tilrettelagde tingene omkring hende. Hun havde ikke lange dage, og hun fik hvilet det, hun skulle. Hurtig opdages det, at hun har indlæringsproblemer. Hun får noget ekstra støtte, og vupti så kan hun læse.

I 3. kl. får hun problemer i relationerne til de andre børn og med at følge med fagligt. Hun leger med børn mindre end sig selv og kan ikke klare det ping-pong, der er i hendes egen aldersgruppe. Hun bliver ked af det i skolen, hun har tit ondt i maven, inden hun skal af sted, og hun føler sig ofte syg. Vi insisterer på PPR. Hun får lavet en wisc test, og de konkluderer, at hun godt kan gå i almindelig skole med støtte. Det vil hun ikke selv og har selv fundet frem til specialklasserne på skolen. Der begynder hun i 5. kl. Det var børn med generelle indlæringsvanskeligheder. De har forskellige diagnoser og nogen uden diagnoser, men bare urolige. Lærerne kender ikke til diagnoserne, og deres tilgang til læring er, at det skal foregå på samme måde som i en almindelig klasse, blot er der færre børn pr. lærer. Hun falder hurtigt til, og lærerne finder ud af, at hun godt

kan lære noget. Hvilket er meget vigtigt for dem. Så hun presses hele tiden. Hun er i lange perioder meget træt og virker ikke tilpas. Har en del fravær, men dog ikke så meget, at det bemærkes. Men vi har jo bare fået at vide, at hun godt kan tåle at blive presset, hvis vi hele tiden er der til at bakke hende op. Vores hjem bliver hendes tryghedsbase, hvor vi giver ro og tryghed. Så her i huset kan vi ikke så meget mærke "anderledesheden", for her er hun tryk. Og vi får ikke så meget at vide om, hvad der sker i skolen. Hun går jo glad af sted og kommer for det meste glad hjem, men træt. Og indimellem tager hun så en uge på sofaen.

En aften i 9. kl. får hun en paranoidpsykose udløst af stress. Hun skal i en erhvervspraktik, og lærerne presser hende til, at hun selv skal tage bussen dertil. Hun

har hele sit liv indtil nu ikke bevæget sig uden for vores havelåge, andet end vejen var kendt. Hun har taget bussen til fritidshjem, men først efter træning. I løbet af få timer er hun så angst og paranoid, at et besøg på psykiatrisk skadestue er nødvendig. Vi får en henvisning til udredning, og jeg bliver som mor bedt om, at jeg skal være hjemme ved Thea på TA, indtil hun er udredt og igen er i et passende tilbud. Udredningen ender ud i diagnosen AA og lettere mental retardering. Nu er Thea 16 år. Vi er alle lettede, selv Thea. Som hun siger: "Så kan det være, jeg endelig kan få noget hjælp". Nu kan vi jo se, at hun har klaret sig gennem alle de år, fordi hun er ekstrem god til at afkode sine omgivelser og gøre og sige det, man skal i alle situationer. Men nu var hun TRÆT.

Ved udredningen sagde psykologerne, at det eneste, der ville hjælpe Thea, var en længere periode med total aflastning for krav – og vi argumenterede overfor kommunen, at nu skulle Thea ikke presses, men have et tilbud med tilpassede krav, så hun nu kunne få en succesoplevelse.

Efter mange kampe kom hun i 10. kl. på Langagerskolen, en specialskole for autister, så nu kunne det jo kun blive godt. Det gik ikke så godt. Hun fortsatte jo med at virke, som om hun havde mange flere ressourcer, end hun virkelig havde. Hun havde jo hele sit liv spillet rollen som "normal", en glad pige, der forsøgte at indfri de forventninger, omgivelserne stillede til hende. Så efter kort tid brændte hun helt sammen og kom i en depressiv tilstand, hvor hun bare havde lyst til at sove.

Vi forsøgte dog stadig at få hende i skole, for det skal børn jo. Så heller ikke succes her. Skoleåret sluttede, og hun skulle have et nyt tilbud. STU var hun ikke klar til, for hun kunne ikke være hjemmefra ret mange timer ad gangen. Og hun havde ikke lyst til noget som helst.

Hun fik plads på et dagtilbud Søndervangen. Et tilbud til autister i dagstiden, kort afstand fra vores hjem. Umiddelbart syntes hun, det var godt. Det var tilrettelagt med ture ud af huset, 2 hver dag. Det klarede hun få uger, så var hun SÅ træt igen, at hun ikke kunne komme af sted. Igen her ”spillede” hun overskudsrollen. Hun snakkede og tog sig meget af de andre klienter, for hun havde jo overskuddet. Hun var sjov og virkede energifuld for så at klaske helt sammen, når hun kom hjem. Herefter fik hun igen en depressiv periode, og hun måtte stoppe.

Derefter begyndte jeg at tænke, at hendes problem er, at hun ikke kan mærke sig selv. Hvad har jeg energi til, hvad kan jeg, og hvad vil jeg? Og så kunne hun ikke skelne sig selv fra omgivelserne. Hun gjorde det, hun følte, alle ville have hende til. Så for 3 år siden sagde jeg til hende, at fra nu af skulle hun intet, som hun ikke selv havde lyst til. Hun skulle lære at mærke, hvad der var bedst for hende. Jeg satte mig med hende, og vi fandt nogle billeder på nettet af ting, hun gerne ville, laminerede dem, og så kunne hun selv sætte dem op på opslagstavlen for hver dag, hvis hun havde lyst (gå med hunden, tømme opvaskemaskine, tegne, se tv etc.). Det billede, hun var mest glad for, var Thea liggende i sin elskede seng, vel vidende at nu måtte hun ligge der, ALT det hun ville. Vi ville aldrig presse hende til at stå op. Og der lå hun i nogle måneder og blev ligeså langsomt i bedre og bedre humør. Ligeså langsomt troede hun på, at vi ikke ville presse hende til noget. Ligeså langsomt begyndte jeg at præsentere hende for nogle muligheder. Men hele tiden sagde jeg til hende, at hun kun skulle tage imod det, hvis det følte rigtig i hendes mave. Der gik nok et år, før hun rigtig troede på os. Vi fik etableret, at hun kom i en pigegruppe for autister her i Århus, som mødtes en gang om ugen. Der oplevede hun samme tilgang, at hun ikke blev presset til noget, og at man måtte være, som man nu var. Hun mødte andre, som havde det på samme måde. Jeg fandt ud af, hvor vigtigt det var for hende, at de voksne, der er omkring hende, har den tilgang, at Thea og kun Thea skal bestemme, hvad Thea skal, og at man respekterer hende fuldstændigt.

Så begyndte hun for 2,5 år siden i mikroflex job i sin gamle børnehave, for hun ville gerne være sammen med børn. Hun har igennem 2,5 år været af sted 3 timer hver tirsdag med ca. 1 sygedag. De voksne i den børnehave var fantastiske. Vi havde en lille snak, inden hun startede, og de har bare så meget respekteret hende, og hun udfoldede sig bare lige så stille og roligt. Jeg blev bare så stolt af hende, når jeg så, hvor fantastisk hun var til at tackle de børn.

For 2 år siden fik hun en bostøtte 2 timer om ugen. En pædagog med autismerkendskab. Hun har også været fantastisk. Thea mærker med det samme, om de voksne forstår hende. Så de sidste 3 år har bare været ren afstresning. Lær at leve livet, mærk dig selv. Det er nu helt legalt, at hun sover en hel dag efter en travl weekend.

” Det, der er Theas udfordring, er, at hun umiddelbart har et højt funktionsniveau, men har et stort behov for støtte og guidning for at føle sig sikker og for ikke at overbruge sig selv.

Hun kan ikke afkode situationerne og handle ud fra det, hun ser. Hun er meget usikker på mange ting og har brug for at blive bekræftet i rigtigt meget af det, hun gør. Hun bevæger sig ikke uden for havelågen alene og skal transporteres til alt. Det sætter jo nogle begrænsninger, da transport trætter hende kolossalt.

Derfor fandt vi ud af sammen med hende, at når hun skulle tage en STU, så skulle hun bo på stedet. Nu har vi fundet et rigtig dejligt sted i Hadsund, som hedder Landbo. Det sted har de rammer og muligheder, som Theas mavefølelse går med til. Der er døgndækning, hvilket Thea har brug for. Vi venter på først ledige plads, og Thea er SÅ klar. Hun kunne mærke med det samme, at de voksne på det sted forstod hende. Det er helt individuelt tilrettelagt, og man skal ikke følge en gruppe.

Vejen hertil har været fuld af buler, og vi må sige, at kommunen har været den største bule. De har ikke kunnet vise os vejen overhovedet, men vi har selv måttet finde den og overbevise dem om, at det er den rigtige.

SIKON

Danmarks største autismekonference

27. og 28. april i Odense

Helt ekstraordinært!

Vidste du at 1 ud af 2 Cybercrimes
begås af mennesker med autisme
- vil du vide hvorfor?

Rebecca Ledingham har i årevis
afdækket Cybercrimes for Interpol
- i efteråret 2014 udkom hendes master
med titlen 'Autism Spectrum Disorders
and Cybercrimes'.

Flere lande har separate specialiserede
afdelinger til at håndtere problemet, så vidt
er det endnu ikke kommet i Danmark.
Men hvad kan fagfolk gøre for, at unge
mennesker med autisme ikke fristes til at
begå Cybercrimes?

Rebecca optræder af sikkerhedsgrunde ikke med billede og det er af samme årsag ikke tilladt at fotografere under Rebeccas oplæg.

For yderligere oplysninger kontakt Lars Grønlund på
mail l-g@autismeforeninge.dk eller telefon 30 53 34 52.
Læs mere og tilmeld dig på www.sikon.dk

SIKON

Landsforeningen Autismes kurser og konferencer

Inklusion i folkeskolen

FOLKESKOLEN HAR I DE SENESTE ÅR VÆRET IGENNEM ET PAR STORE ÆNDRINGER, SOM HAR BETYDET EN DEL FOR BØRN MED NEDSAT FUNKTIONSEVNE – HERUNDER NATURLIGVIS BØRN MED AUTISME.

Af Ulla Kjer, socialrådgiver

1.5.2012 trådte reglerne om mere inklusion i folkeskolen i kraft med virkning fra skoleåret 2012/2013. Reglerne og forarbejderne hertil gennemgås kort nedenfor. Vil man læse mere, kan alle regler mm. læses på Undervisningsministeriets hjemmeside: www.uvm.dk.

Formålet med ændringerne var dels at sikre, at færre børn skulle have specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, dels at give kommunerne større fleksibilitet i forbindelse med tilrettelæggelse og tilpasning af støtten til elever med særlige behov.

Et stort flertal i Folketinget ønskede, at flest mulige børn – også børn med særlige behov – kan rummes i den almindelige folkeskole med *de nødvendige støtteforanstaltninger*. *Udskillelse er dog god og naturlig for f.eks. elever med svære fysiske eller psykiske handicaps* (direkte citat fra lovforslaget), så det har således ikke været meningen, at alle skulle inkluderes.

Der blev indført en grænse på op til 12 undervisningstimer/ugentligt (eller 9 klokketimer) i den almindelige undervisning, som skolelederen kan tildele den enkelte elev ud fra de rammer, skolelederen har til rådighed. Skolelederen skal i samarbejde med forældrene vurdere og afgøre, hvordan barnet bedst kan støttes i form af undervisningsdifferentiering, holddannelse og supplerende undervisning, tolærerordninger og undervisningsassistenter, som både kan hjælpe den enkelte elev og klassen som helhed.

Hvis en elev har behov for mere end 12 støttede timer eller undervisning på specialskoler eller i specialklasser, vurderes eleven til at have behov for specialundervisning eller specialpædagogisk støtte.

Ændringerne betød bl.a., at Pædagogisk Psykologisk Rådgivning ikke længere skal foretage en udredning af eleven, inden støtte kan iværksættes, hvilket skulle frigive ressourcer hos PPR. Disse ressourcer forventedes bl.a. brugt til øget inklusion i skolerne med henblik på at styrke indsatsen over for elever med særlige behov i de almindelige klasser samt til en generel styrkelse af undervisningen.

Den enkelte skoleleder fik tillagt større beføjelser, så pågældende kan iværksætte den nødvendige støtte tidligt og smidigt.

Samtidig ønskede man med lovændringen at begrænse klageadgangen til Klagenævnet for Specialundervisning, idet kun den egentlige specialundervisning kan påklages til Klagenævnet.

Lovforslaget henviste til en rapport: »Specialundervisning i folkeskolen - veje til en bedre organisering og styring« som viste, at udviklingen i Danmark var gået i retning af, at flere og flere elever modtog specialundervisning, og at udgifterne til området var i kraftig vækst. I skoleåret 2008/09 modtog ca. 14,3 % af alle elever i folkeskolen i specialundervisning, og der anvendtes

ca. 30 % af de samlede udgifter til folkeskolen på specialundervisningsområdet.

Tal der var væsentligt højere end i de øvrige nordiske lande, og som man ønskede at nedbringe.

Klageadgang:

Lovændringen medførte således, at klageadgangen til Klagenævnet for Specialundervisning blev begrænset til kun at omfatte:

- Specialundervisning på specialskole eller i specialklasse, eller støtte i den almindelige klasse med mere end 12 ugentlige undervisningstimer
- Afgørelser om det nærmere indhold af foranstaltningen på specialskole eller i specialklasse
- Afgørelser om supplerende undervisning og anden faglig støtte til elever i børnehaveklassen og i 1.-3. klasse, der har mindre end 18 undervisningstimer ugentligt, hvis elevens undervisning kun gennemføres med denne støtte i den overvejende del af undervisningstiden

Det blev præciseret, at Klagenævnet for vidtgående specialundervisning kun kan ændre kommunalbestyrelsens afgørelse om et undervisningstilbud i den almindelige folkeskole til et undervisningstilbud i specialklasse eller specialskole, hvis vægtige faglige grunde taler herfor.

I alle andre situationer med mindre støtte er klageadgangen til skolelederen eller kommunalbestyrelsen. Forældre har naturligvis ret til at søge om mere støtte, end f.eks. skolelederen vurderer behovet til, herunder specialskole eller specialklasse, og har altid ret til en skriftlig begrundet afgørelse med klagevejledning.

Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR):

Lovændringen betød, at det i højere grad blev op til de enkelte kommuner, hvordan PPR blev organiseret, herunder især under hensyntagen til, hvad skolelederne efterspørger. F.eks. at PPR i højere grad kan være til stede på skolerne.

Skolelederen skal vurdere, om der er behov for en pædagogisk-psykologisk vurdering for at kunne tilrettelægge et fyldestgørende undervisningstilbud til en elev med særlige behov. Dette skal ske efter samråd med forældrene. Forældrene har også mulighed for at henvende sig til skolelederen, hvis de mener, at der er behov for at indhente en pædagogisk-psykologisk vurdering af deres barn.

Forældreinddragelse:

Generelt skal forældre (og evt. også eleven) altid medinddrages og høres, inden skolelederen træffer afgørelser.

Klagenævnet for Specialundervisning har lavet en forældrepjecer om specialundervisning, som kan downloades på Klagenævnets hjemmeside: www.klagenævnet.dk.

Det er vigtigt at du klager over en afgørelse hvis du ved, at den er forkert for dit barn.

Når du har modtaget et afslag fra kommunen/skolelederen, har du krav på en klagevejledning. Når du klager, skal du klage direkte til kommunen, som skal genvurdere deres egen afgørelse og som derefter har pligt til at sende klagen videre i systemet.

Du kan klage enten ved at skrive eller ringe til kommunen.

Du skal klage inden 4 uger, fra du har modtaget afgørelsen.

Det er mest praktisk, at du sender et brev eller en e-mail.

Du bør skrive:

- **Hvilken afgørelse du klager over**
- **Hvorfor du klager**
- **Dine kontaktoplysninger (adresse, telefonnummer)**
- **Husk dato på dit brev.**

Kan du ikke nå at skrive en klage inden fristens udløb, kan du blot oplyse, at du vil klage, og at du vil uddybe klagen senere.

Hvis kommunen ikke ændrer afgørelsen, skal kommunen sende klagen videre til Klagenævnet for Specialundervisning inden for 4 uger.

Forældre pålæg

Af Ulla Kjer, socialrådgiver

Landsforeningen Autisme oplever, at flere kommuner giver forældre til børn med autisme forældre pålæg, hvis de ikke får deres børn i skole. Et pålæg kan medføre, at kommunen stopper forældre ydelserne og barnets medregning i beregning af boligstøtte, hvis forældrene ikke efterlever pålægget. Vi har derfor valgt at ridse reglerne op.

Forældre pålæg er indeholdt i Lov om social service § 57a.

Her står, at kommunen kan give et sådant pålæg, når der er risiko for, at et barns udvikling er i fare, og det vurderes at forældremyndighedsindehaveren ikke lever op til sit forældreansvar.

Meddelelse af et forældre pålæg forudsætter, at der foreligger oplysninger om at:

1. Barnet har ulovligt skolefravær, eller at undervisningspligten i øvrigt ikke opfyldes.
2. Barnet har begået kriminalitet af et vist omfang eller en vis grovhed.
3. Barnet har alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer, eller at
4. Forældremyndighedsindehaveren nægter at samarbejde med myndighederne om løsningen af barnets problemer.

Et forældre pålæg skal anvise konkrete handlepligter for forældremyndighedsindehaveren, som skal være egnede til at bidrage til en løsning af barnets problemer og stå i rimeligt forhold til formålet. F.eks. at:

1. Sikre barnets fremmøde i skolen ved personligt at følge barnet i skole.
2. Deltage i forældremøder vedrørende barnets eller den unges skolegang.
3. Sikre barnets deltagelse i fritidsaktiviteter ved at følge barnet til aktiviteten.

4. Sikre, at barnet eller den unge er hjemme på et nærmere fastsat tidspunkt.
5. Deltage i et af kommunen tilbudt forældreprogram eller at
6. Deltage i møder med relevante myndigheder om løsningen af barnets problemer.

Af lovforslaget fremgår det, at en forudsætning for en afgørelse om forældre pålæg er, at der foreligger en begrundet faglig vurdering af, at der er risiko for, at et barns udvikling er i fare, og at dette skyldes, at forældrene ikke varetager deres forældreansvar.

Derfor skal der være:

- Mindst én underretning.
- Lavet en § 50 undersøgelse.
- Vurderet, at forældremyndighedsindehaveren kan løfte forældreansvaret.
- Et forudgående samarbejde med forældrene.
- Vurderet, at forældre pålægget er et relevant redskab.

Afgørelse:

Kommunen skal altid meddele et forældre pålæg skriftligt og begrundet og med klagevejledning.

Et forældre pålæg kan max. gives for 12 måneder, men kan efterfølgende forlænges med 6 mdr. ad gangen, hvis det vurderes, at handlepligterne i forældre pålægget fortsat vurderes at være egnede til at bidrage til en løsning af barnets problemer.

Ophold med hjerterum - helt ude i skoven, men tæt på by og strand

Ta' med på sommerferie i Helsingør Ferieby

Landsforeningen Autisme tilbyder familieferie i uge 29, 11.-18. juli 2015.

9.370,- ved 2 pers. i hytte
10.120,- ved 3 pers. i hytte
10.870,- ved 4 pers. i hytte
11.620,- ved 5 pers. i hytte

For yderligere oplysninger kontakt Lars Grønlund på:
l-g@autismeforening.dk

Tilmelding: www.SIKON.dk

Familierne bor i moderne hytter ude i skoven, ca. 400 meter fra stranden. Der er masser af muligheder for nørdede aktiviteter i nærområdet og i gåafstand, f.eks. Danmarks Tekniske museum 3 km, Kronborg Slot 2 km. Museet for Søfart 2 km, Kulturværftet 2 km.

Endvidere kan man tage færgen til Helsingborg idet man kan gå til færgelejet på 20 minutter.

Der serveres 2 retter mad hver aften i fælleshuset, hvor man kan vælge at spise eller tage maden med hjem i hytten. Feriebyen tilbyder en overflod af aktiviteter for børn og voksne igennem hele ugen som man kan vælge til hvis man har lyst. Aftensmad, slutrengøring, aktiviteter samt linned, el og vand er inkluderet i prisen.

Af aktiviteter kan nævnes :

Tur til Øresundsakvariet for at fange krabber, Skattejagt i skoven, LEGO værksted, WII turnering, "Ulvetimen" vores helt egen biograf, Cirkusforestilling, Bållaktiviteter

Landsforeningen Autisme har søgt støtte hos Arbejdsmarkedets Feriefond og kan derfor tilbyde et antal familier på kontanthjælp - eller med husstandsindkomst på kontanthjælpsniveau - gratis ophold i feriebyen.

SIKON

Landsforeningen Autismes kurser og konferencer

Beskæftigelsescenter for Unge

BCU – åbner nye døre

Landsforeningen Autismes beskæftigelsesindsats, BCU, henvender sig til unge mennesker med autisme. Indsatsen på BCU er målrettet unge, der snart afslutter deres STU.

På BCU arbejder de unge med udviklingen af deres personlige, sociale og erhvervsrelaterede kompetencer. "Efter STU-forløbet" rustes de unge til at deltage i arbejds- og samfundslivet fremadrettet.

EFTER STU-FORLØBET

Beskæftigelsescenter for Unge bygger bro mellem ungdoms- og voksenlivet.

Når man som ung har afsluttet sin STU, har man stadig behov for udvikling og brobygning mellem ungdoms- og voksenlivet – overgangen fra uddannelse til beskæftigelse. På BCU arbejder vi med afdækning og udvikling af den unges kompetencer med afsæt i individuelle ressourcer, interesser og ønsker for fremtiden.

En helhedsorienteret indsats

De unge får muligheden for at videreudvikle deres færdigheder gennem individuelt tilrettelagte forløb. Fordi vi også gerne vil styrke de unges sociale udvikling, har vi fokus på det ungdomsmiljø, de bliver en del af på BCU. Forløbet er en helhedsorienteret indsats, der sikrer kontinuitet i de unges udvikling – både fagligt, personligt og socialt.

I praktik på BCU

Unge er meget velkomne i praktik på BCU. En praktikuge kan være en rigtig god mulighed for at få afprøvet, om BCU kan være det rigtige sted for den unge fremadrettet.

Hvis du er interesseret i at komme i praktik på BCU eller vil høre mere om vores "Efter STU-forløb", er du meget velkommen til at kontakte praktikansvarlig og souschef på BCU, Linda Schwartz Larsen, på 44 94 95 93 eller job@b-c-u.dk.

Et "Efter STU-forløb" indeholder:

- Et godt og udviklende ungdomsmiljø
- Netværk med andre unge
- Kollegiale, kulturelle og sociale arrangementer
- Gode muligheder for eksterne virksomhedspraktikker
- Projekter og kurser, der omhandler arbejdslivet
- Træning og opkvalificering af arbejdsfærdigheder
- Nødvendig støtte og vejledning i forskellige arbejdsituationer

BCU er en indsats i henhold til SEL § 103.
Der er også mulighed for at visitere til BCU
i henhold til LAB § 23, § 24, § 32, § 42 og § 68A.

BCU
beskæftigelsescenter for unge

Project Opportunity i Novo Nordisk søger 4 nye medarbejdere

Project Opportunity er et samarbejde mellem større virksomheder, Landsforeningen Autisme og BCU, Landsforeningen Autismes beskæftigelsesindsats. Formålet med Project Opportunity er at skabe jobmuligheder for mennesker med autisme.

I Project Opportunity, Novo Nordisk, er der fra 1. maj 2015 – 1. maj 2017 fire ledige stillinger på 25-30 timer ugentligt i Novo Nordisk. Stillingerne er lokaliseret i henholdsvis Novo Nordisk Bagsværd, Måløv og Søborg.

For at komme i betragtning til en stilling i Project Opportunity skal du have en diagnose indenfor autismspektrumet og opfylde de generelle krav til stillingerne.

De primære arbejdsopgaver i stillingerne findes inden for IT arbejde med:

- Kvalitetssikring og sammenligning af data
- Indeksring, kategorisering og arkivering
- Oprensning og tilpasning af data
- Fejlfinding og korrektion af data
- Anden dokumenthåndtering og andre administrative opgaver
- En af stillingerne har desuden en praktisk arbejdsdimension med bl.a. servicering af kaffemaskiner i bygningen.

Dine kvalifikationer:

- Detaljeorienteret og går ikke på kompromis med kvaliteten af dit arbejde
- Arbejder systematisk, struktureret og velorganiseret i tydelige rammer for dit arbejde
- God til at finde fejl og er grundig
- Erfaring med og har kendskab til IT, herunder MS Office (Word, Excel, Outlook)
- Taler og skriver engelsk. Det skriftlige arbejdsprog i Novo Nordisk er engelsk.

Din uddannelsesmæssige baggrund kan være inden for IT eller naturvidenskab. Der stilles dog ikke krav om uddannelsesmæssig baggrund. Det vigtigste er, at du har de efterspurgte kvalifikationer.

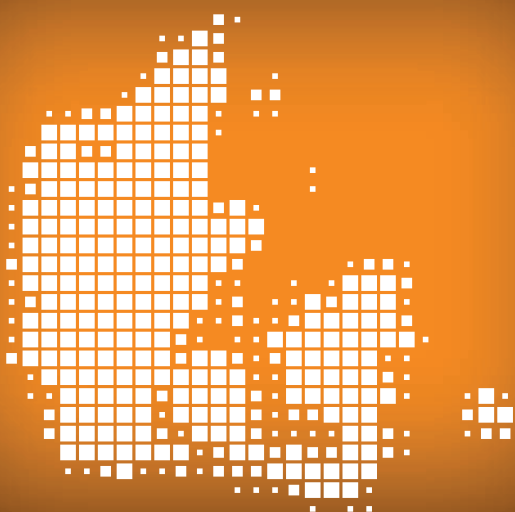
Der er tale om rutineprægede arbejdsopgaver, som er tilrettelagt med en fast struktur og med standarder og procedurer for udførelsen af arbejdet.

Arbejdet udføres i Novo Nordisk's IT systemer, og du vil som ny medarbejder få en grundig oplæring i et fast samarbejde med 1-2 kollegaer i afdelingen.

Stillingerne er målrettet mennesker med autisme. Det betyder, at der er mulighed for at tage individuelle hensyn til dig i forbindelse med en ansættelse i Novo Nordisk. Samtidig er der tilknyttet mentorordning for alle ansatte i Project Opportunity, som vil følge din ansættelse for at sikre din trivsel og et godt samarbejde på arbejdspladsen.

For yderligere information om stillingerne kontakt faglig ansvarlig Linda Schwartz Larsen tlf.: 31 66 90 77 eller 44 94 95 93 fra BCU, som er ansvarlig for rekruttering og ansættelser i Project Opportunity. Ansøgning med CV til stillingerne sendes på mail til: job@b-c-u.dk senest den 15. april 2015.

KREDS BORNHOLM

Formand:
Åsa Berg Tlf. 51 49 98 21
E-mail: asfkredsbornholm@gmail.com

KREDS FYN

Formand:
Else Worm Jørgensen Tlf. 29 88 87 98
E-mail: elseworm@gmail.com

AUTISMUFELAGIÐ/KREDS FÆRØERNE

Formand:
Jørmund Foldbo Tlf. +298 50 90 31

KREDS KØBENHAVN/FREDERIKSBERG

Formand:
Tine Heerup Tlf. 33 55 83 73
E-mail: tine.heerup@gmail.com

KREDS LIMFJORD

Formand:
Maj-Britt Sørensen Tlf. 30 33 94 53
E-mail: formand@kredslimfjord.dk

KREDS MIDTVEST

Formand:
Søren Dalgaard Tlf. 53 11 31 45
E-mail: sbd54@youmail.dk

KREDS NORDJYLLAND

Formand:
Jørn Poulsen Tlf. 98 15 32 42
Kontakt telefon: Tlf. 30 25 92 10
E-mail: jp@autismenord.dk

KREDS NORDSJÆLLAND

Formand:
Allan Jensen Tlf. 60 95 16 77
E-mail: allanjensen51@hotmail.com

KREDS ROSKILDE

Formand:
Uffe Mohrsen Tlf. 22 12 30 71
E-mail: gul-mohrsen@mail.dk

BORNHOLM

Ung med autisme

Torsdag den 9. april 2015, kl. 16.00-18.30

Rønne Biblioteks store sal, Pingels Allé 1, 3700 Rønne

Foredrag "Ung med autisme" med Jeanette Ringkøbing tager udgangspunkt i bogen af samme titel, som hun har skrevet sammen med neuropsykolog Anne Vibeke Fleischer.

Foredraget belyser nogle af de tanker og udfordringer, unge med autisme kan opleve i overgangen mellem barndom og voksenliv. Rejsen fra barndom til voksenliv giver bump på vejen for de fleste. Det er her, vores identitet former sig, her vi for alvor skal udvikle sociale relationer, og her krop og kæresteliv begynder at folde sig ud. Har man samtidig autisme, kan denne overgang være ekstra svær.

Ung med autisme belyser nogle af de tanker og udfordringer, som unge med autisme kan opleve i denne livsovergang. Der tages udgangspunkt i fire temaer:

- Selvføttelse
- Venskab og samspil
- Kærester og kroppen
- Håb og drømme

Der er mulighed for at stille spørgsmål og tale om udfordringerne med foredragsholderen og de øvrige medlemmer.

Foredraget er gratis for medlemmer. Tilmelding på mail til asfkredsbornholm@gmail.com eller sms til 26 22 23 99 senest den 5. april.

Kredsene

AKTIVITETER

FYN

Forårsprogram

Den 9. april: Vi danner nye netværksgrupper

Den 13. april: "Piger ER særlige, også når de har autisme" v/Heidi Thamestrup, Formand for Landsforeningen Autisme

Den 6. maj: Seksualitet og pubertet v/Pia Winther, pædagog og seksualvejleder på Enghaveskolen.

Nærmere oplysninger om tid og sted bliver lagt på kredsens hjemmeside og udsendt som nyhedsbrev. Du kan tilmelde dig nyhedsbreve på www.autismefyn.dk.

LIMFJORD

Foredrag om autisme og mad: "Er mad blevet et problem?"

Torsdag den 9. april 2015, kl. 19.00-21.30

Krabbeshus Heldagsskole, Strandvejen 11, 7800 Skive

Mange børn med autisme har forskellige udfordringer, når det kommer til mad og kostvaner. Mange er meget kræsne eller overvægtige. Anna Mindegaard vil fortælle om, hvorfor det er sådan, og hvordan vi som fagpersoner eller forældre kan hjælpe dem. Hun vil bl.a. fortælle om sanseforstyrrelser, der medvirker til spiseproblemer, forskning omkring diæter og praktiske eksempler på, hvordan man kan lave kostændring i familien, så ingen bliver stressede, overbebyrdede eller bange.

Foredragsholder Anna Mindegaard er uddannet diætist og har skrevet opgave om autisme og mad samt opgave om mad og ADHD; derudover har Anna Mindegaard 8 års privat erfaring med egen søn, som har autisme, og som har meget store vanskeligheder omkring mad. Desuden har Anna Mindegaard været

på kursus i autis MEPædagogik og har stor erfaring med kostvejledning til familier med børn med specielle vanskeligheder. Anna Mindegaard har også i en lang periode arbejdet med mennesker med spiseforstyrrelser.

Foredraget er målrettet forældre og pårørende til børn med autisme.

Pris: For medlemmer af Kreds Limfjord kr. 50,-, for ikke-medlemmer kr. 100,-.

Tilmeldingsfrist: Torsdag den 2. april 2015. Læs mere på vores hjemmeside www.kredslimfjord.dk

MIDTVEST

Verdens Autismedag

Fredag den 10. april 2015, kl. 9.00-15.00

Temadag om beskæftigelse til unge/voksne med ASF.

Orientering om:

Autismecenter Vest: kurser, rådgivning, bisidning, osv.
Kompetence center Specialisterne.

"Klar til start" – beskæftigelsesprojekt i samarbejde med Unges Uddannelsescenter og Fakta koncernen.

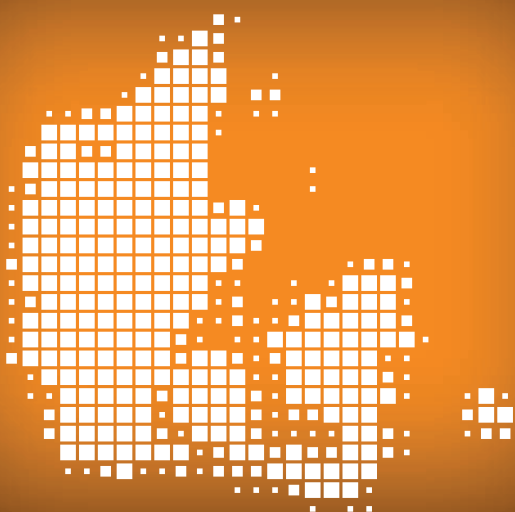
Indlæg ved Åge Sinkbæk – formand for Aspergerforeningen.

Det er gratis at deltage og tilmelding er ikke nødvendig.

Retssikkerhed, testamente, arv, forsikringer og pensioner

Lørdag den 13. juni 2015, kl. 9.30-15.30
(nærmere information senere)

Alle arrangementerne foregår på Langvadbjerg, Ringkøbingvej 108 A, 7400 Herning, og de fleste laves i samarbejde med Autismecenter Vest.

KREDS STORKØBENHAVN NORD

Formand:
Guri Spiegelhauer Tlf. 28 18 19 74
E-mail: guspi@xline.dk

KREDS STORSTRØM

Formand:
Sabine Hagens
E-mail: post@akzent.dk
AS-repr.:
Line Mackenhauer
E-mail: lima44@live.dk

KREDS SYDVESTJYLLAND

Kontaktperson:
John Olesen Tlf. 22 18 49 08
E-mail: birgitogjohnlesen@privat.dk

KREDS SØNDERJYLLAND

Formand:
Bettina Østergaard Tlf. 20 82 42 52
E-mail: kontaktlaks@gmail.com

KREDS TREKANTEN

Formand:
Dorte Schandorph Jensen Tlf. 29 67 00 67
E-mail: dortesjens@mail.dk

KREDS VESTEGNEN

Formand: Jan Nielsen Tlf. 40 10 67 91
E-mail: vestegnen@autismeforening.dk

KREDS VESTSJÆLLAND

Formand:
Helle Stærk Hansen
E-mail: helle@kejser-hansen.dk

KREDS ØSTJYLLAND

Formand:
Marianne Banner Tlf. 50 43 83 61
E-mail: marianne_banner@yahoo.dk
AS-repr. voksne:
Jane Hellkvist Tlf. 30 20 38 94
AS-repr. børn:
Elsebeth Svane Tlf. 86 21 06 06

Nærmere oplysninger om arrangementerne oplyses senere her på siderne, på vores hjemmeside www.kredsmidtvest.dk og i de invitationer, der sendes ud pr. mail.

Da ikke alle vore arrangementer bliver annonceret i Landsforeningen Autismes blad, vil vi opfordre vore medlemmer til at tjekke vores hjemmeside med jævne mellemrum.

Husk at sende os en mailadresse, hvis du vil modtage post fra din kreds – eller hvis du skifter mailadresse. Skriv til info@kredsmidtvest.dk.

Vi omtaler så vidt muligt alle vore arrangementer her i bladet og udsender kun almindelig post til vores medlemmer, hvis man udtrykkeligt ønsker det.

For nærmere information ring til kontaktperson Jane Jensen på tlf. 53 11 31 49.

NORDJYLLAND

Piger med autisme

Onsdag den 29. april 2015, kl. 19.00-22.00

Kærbysskolen, Oluf Borchs Vej 2, 9000 Aalborg

Kriterierne for at få en diagnose indenfor autismespektret er bygget op omkring drenges profil, og det er stadig langt flere drenge end piger, der får diagnosen. Autismenord vil gerne sætte mere fokus på pigegruppen. Derfor har vi inviteret Sofie Saunte Mortensen, der selv har diagnosen Aspergers syndrom, til at fortælle om sit liv i overgangen fra pige til kvinde. Efter Sofies indlæg vil Karin Henriksen, leder af Kærbydussens pigeklub, fortælle om den netværksgruppe for unge piger med diagnoser indenfor autismeområdet. Aftenen sluttes af med at afklare, om der er behov for forældre til at indgå i en netværksgruppe.

Kredsene

AKTIVITETER

ROSKILDE

Børn med alle slags hjerner

Kom til et spændende foredrag den 23. april med den anerkendte hjerneforsker Ann E. Knudsen, som fortæller om børns forskellige hjerner. Hvad kan den nyeste hjerneforskning fortælle os om hjerneudvikling og modning hos børn, der er anderledes end gennemsnittet. Læs mere om arrangementet, og tilmeld dig på kredsens hjemmeside.

Cirkus for hele familien!

Vi gentager successen med en cirkusforestilling hos Cirkus Baldoni lørdag den 9. maj kl. 11.00 i Albertslund. Tilmelding skal ske på kredsens hjemmeside.

Fodbold for børn med autisme

Hvis dit barn har lyst til at prøve at spille fodbold i trygge omgivelser, hvor vi lægger mere vægt på det sociale end på evnerne, så starter vi udendørs efter påske på banerne i Osted. Se mere på hjemmesiden.

Netværksmøde for bedsteforældre

Der er netværksmøde for bedsteforældre til børn med autisme den 14. april kl. 19.00-21.00 i Greve borgerhus, Greveager 9, 2670 Greve, lokale nr. 1.

Tilmelding til Jette Olsen på telefon 40 50 63 72 eller mail jette_susan@hotmail.dk.

Ny hjemmeside - Kreds Roskilde har fået ny hjemmeside - kig ind på www.au10sme.dk, og læs om kredsen og de mange aktiviteter.

STORSTRØM

Hvordan vi kom ud på den anden side

Torsdag den 23. april 2015, kl. 18.00-21.00

Oringe i "Konferencen", 2. sal i hovedbygningen, Færggårdsvej 15, 4760 Vordingborg

Et foredrag om Maria og Maya, der er mor og datter og samtidig autister.

Hør Maria Mazzoni fortælle om familiens til tider meget vanskelige op- og nedture gennem systemet. For flere informationer se gerne vores hjemmeside [www.autismeforening.dk/kredse/kreds Storstrøm/ Kalender](http://www.autismeforening.dk/kredse/kreds%20storstrom/).

Tilmelding til Helene Hansen senest den 16. april 2015 per e-mail til HHautisme@outlook.dk eller sms 22 76 66 20. Husk at skrive navn, adresse samt telefonnummer i tilfælde af aflysning ved sygdom eller lignende.

Ved mødet vil der blive serveret sandwich. Prisen er kr. 30,- for medlemmer og kr. 75,- for ikke-medlemmer. Kørselsvejledning: Følg Færggårdsvej helt til parkeringspladsen foran hovedbygningen. Find 2. sal.

NYT NYT NYT i Nakskov – Kom til vores nye NetværksCafé i Nakskov

Torsdag den 16. april 2015, kl. 18.00-20.30

Nakskov Sundhedscenter, FrivilligCenter Lolland, Hoskiærvej 17, 1. sal bygning 12. Turkis lokale. Parkering ved Fayesvej er nærmest.

Er du voksen autist eller mor, far, søster, bror, kæreste, ægtefælle eller bedsteforælder til eller på anden vis tæt på et menneske med autisme?

Så kom og del dine erfaringer, glæder, sorger og frustrationer med andre i samme situation i en uformel ramme. Vi mødes til en hyggelig komsammen med

LANDSFORENINGEN AUTISMES HOVEDBESTYRELSE

Formand:

Heidi Thamestrup Tlf. 26 20 16 58

Næstformænd:

Lars Grønlund Tlf. 30 53 34 52

Peter K. H. Nielsen Tlf. 20 74 66 08

Medlemmer:

Aage Sinkbæk Tlf. 29 72 66 20

Allan Jensen Tlf. 60 95 16 77

Bernd Weilbeck Tlf. 98 38 94 62

Else Worm Jørgensen Tlf. 29 88 87 98

Mads Behrendt Petersen Tlf. 25 14 66 80

Kim Hansen Tlf. 56 48 08 89

Kristina Kristensen Tlf. 40 53 71 37

Tine Heerup Tlf. 33 55 83 73

AUTISME- OG ASPERGER- FORENINGEN FOR VOKSNE

Formand:

Aage Sinkbæk Tlf. 70 25 30 67

Træffetid er torsdag og

fredag kl. 10.00-12.00

E-mail: asi@autismeforening.dk

Aspergerforeningens netværksgrupper

lidt mad, vin, øl og vand og taler om alt det, der ligger os på hjerte. Formen er afslappet og fortrolig, og der forventes diskretion udadtil.

Det koster kr. 30,- at deltage inkl. lidt mad, vand, øl og vin. Men husk at tilmelde dig hos Helene Hansen per sms til 22 76 66 20 eller e-mail til HHautisme@outlook.dk. Husk at oplyse navn og telefonnummer i tilfælde af aflysning.

Tilmeldingsfrist: 6 dage før mødet – ellers ring og hør, om der er plads.

NetværksCafé Vordingborg

Husk vores NetværksCafé i Vordingborg for pårørende og autister.

Du finder oplysninger om tid og sted for vores næste møde på vores hjemmeside under [www.autismeforening.dk/kredse/kreds Storstrøm/kalender](http://www.autismeforening.dk/kredse/kreds%20storstrom/kalender).

VESTEGNEN

Caféarrangement for forældre og pårørende til nydiagnosticerede

Torsdag den 7. maj 2015, kl. 18.00-21.00

Taastrup Medborgerhus, Taastrup Hovedgade 71,
2630 Taastrup

Marie Louise Stochholm fra Sopra vil holde et oplæg om, hvordan det er "at være en offentlig familie" - med stress, sorg, nyorientering og samarbejde som nogle af overskrifterne.

Marie Louise har flere års erfaring indenfor autismeområdet og har en cand.scient.soc. i socialvidenskab og psykologi.

Kredsenes

AKTIVITETER

Arrangementet henvender sig især til forældre og pårørende med nydiagnosticerede, men alle er velkomne.

Efter oplægget med Marie Louise vil der være god tid til at danne netværk og møde andre, der kender til autisme.

Det vil være et caféarrangement, hvor der vil blive serveret sandwich, kage, kaffe, te og vand.

Arrangementet er gratis for medlemmer af Landsforeningen Autisme. Pris for ikke-medlemmer er kr. 50,-.

Af hensyn til forplejning skal tilmelding ske senest den 1. maj 2015 kl. 10.00 via Place2Book. Link findes på Landsforeningen Autismes hjemmeside under Kreds Vestegnen.

ØSTJYLLAND

Netværksgruppe i Aarhus for forældre til yngre børn (før-skolealderen) med autisme

I DE9's lokaler, Skovagervej 2, 8240 Risskov, Aarhus Universitetshospital, Risskov, indgang 76

Her kan du udveksle erfaringer med andre forældre og tale om de glæder og sorger, der følger med, når ens barn har autisme.

Ungeklubben i Viby

Velkommen til Klubben i Viby, for unge med autisme i alderen 15-25 år, som drives i samarbejde med frivillige fra Ungdommens Røde Kors, Ungdomscentret og Autisimeforeningen i Ungdomscentret på Skanderborgvej 156, 8260 Viby.

Du kan læse mere om ungeklubbens åbningstider og arrangementer på www.autismeoj.dk.

Bus 14 holder ved Ungdomscentret, Busserne 1A, 2A, 4A, 6A, 11 og 200 holder ved Viby Torv. Herfra tager det cirka 10 minutter at gå til Ungdomscentret.

Du er også velkommen til at kontakte ungeklubben via sms til tlf. 21 56 64 36 eller mail til: UngeKlubben@hotmail.com

Malta

- vi vil have små succeser med os hjem i kufferten...

Derfor arrangerer Landsforeningen Autisme igen i år en tur til Malta. Vi bor på FolkeFerie.dk's Mellieha Holliday Centre som praktisk talt er bygget til os – store dejlige feriehusse med aflukkede gårdhaver, tv med danske kanaler og gratis internet. Derudover et stort pool område og beliggenhed tæt ved stranden.

Landsforeningen Autisme har to pædagoger med til at lede den del af programmet, der er målrettet børnene. Vi laver en masse aktiviteter i løbet af ugen f.eks.

**DISKOTEK / BIOGRAF / SKATTEJAGT / FIRKAMP /
FODBOLD / VANDKAMP / BIOGRAF / BANAN- OG SOFABÅDSTUR /
FESTMIDDAG / DYKNING / SEJLTUR MED BARBEQUE**

For yderligere oplysninger kontakt
Lars Grønlund på:
l-g@autismeforening.dk.

**Tilmelding foregår
på www.sikon.dk**

SIKON

Landsforeningen Autismes kurser og konferencer

Landsforeningen Autismes sekretariat

Blekinge Boulevard 2, 2630 Taastrup
Tlf. 70 25 30 65
kontor@autismeforening.dk
www.autismeforening.dk

Åbningstider

Sekretariatet har åbent 9.00-12.00 samt 13.00-15.00 alle hverdage.
Socialrådgiveren har åbent for telefonrådgivning:
Mandag, torsdag og fredag kl. 9.00-12.00 samt tirsdag kl. 16-19.
Onsdag lukket.

Landsformand Heidi Thamestrup

Tlf. 26 20 16 58
formand@autismeforening.dk
Arbejdsområder: ledelse, policy, redaktør, Det Centrale Handicapråd,
Autism Euope, børn og unge, DH's forretningsudvalg, Ankestyrelsens
Praksisudvalg, Projekt Opportunity, VISOs faglige bestyrelse

Sekretariatschef Lars Grønlund

Næstformand i Landsforeningen Autisme
Tlf. 30 53 34 52
l-g@autismeforening.dk
Arbejdsområder: IT, administration, Protektorat
og SIKON konferenceseekretariat

Økonomimedarbejder Lisbeth Haagen

Tlf. 31 71 05 81
bogholder@autismeforening.dk
Arbejdsområder: budget/regnskab,
økonomistyring,
personaleadministration

Sekretariatsmedarbejder Jette Bennetzen

Tlf. 29 25 94 52
kontor@autismeforening.dk
Arbejdsområder: redaktionssekretær,
medlemshenvendelser og webmaster

Kontorassistent Nadja Laurents Pedersen

Tlf. 70 25 30 65
nadja@autismeforening.dk
Arbejdsområder: assistance til kursus-sekretariatet
og bogholderiet, medlemshåndtering

Socialrådgiver Ulla Kjer

Tlf. 70 25 30 68
social@autismeforening.dk
Arbejdsområder: rådgivning, vejledning, artikler
og foredrag

Kursussekretær Lone Street Nielsen

Tlf. 20 57 63 30
kursus@autismeforening.dk
Arbejdsområder: kursussekretær, SIKON's kurser og konference

Inkluderende specialpædagogik og specialpædagogisk inklusion

*Lotte Hedegaard-Sørensen, Ph.d. og lektor i specialpædagogik, Århus
Universitet, IUP, DPU. Forfatter til bogen 'Inkluderende specialpædagogik
– procesdidaktik og situeret professionalisme i undervisningssituationer'.*

Udviklingen af skolen har i flere år været underlagt en inklusionsmålsætning. En målsætning, der først og fremmest har hentet sine begrundelser fra en værdipræget og teoretisk debat og ikke fra viden fra praksis om konkrete problemstillinger, som lærere og pædagoger står i.

I min forskning har jeg beskæftiget mig med forskning i læreres praksis i klasserum, hvor elever med diagnoser indenfor autismespektret er en del af elevgruppen. I min forskning var jeg optaget af undervisning og pædagogik i både almen- og specialpædagogiske læringsmiljøer (almindelige folkeskoler, specialklasser og specialskoler).

Det har vist sig, at den skarpe modsætning mellem specialpædagogik og almenpædagogik, der fremgår i værdibaserede debatter, IKKE kendetegner læreres viden i praksis. Lærere i specialpædagogiske miljøer ved og må vide noget om at undervise, og lærere i almenpædagogiske miljøer, hvor elever med diagnoser er inkluderet, må vide noget om funktionsnedsættelser.

Fra forskningen i læreres praksis på tværs af special- og almenpædagogiske læringsmiljøer fandt jeg en inkluderende specialpædagogisk faglighed og en situeret professionel tilgang, der beskriver lærers faglighed i undervisningssituationer, hvor der træffes didaktiske valg. Kendetegnen for denne faglighed er, at den trækker på både specialpædagogisk viden og viden om inklusion, pædagogik og didaktik.

I forskningen i læreres praksis viser det sig, at denne viden lever sit eget stille liv og savner en professionalisering, sådan at læringsmiljøer i almen skolen tilpasses mangfoldigheden af elever. Forskningen peger på en nødvendig videre undersøgelse af, hvad specialpædagogisk viden er (som noget andet en viden om inklusion og differentiering). Det kalder på udviklingen af en specialpædagogisk inkluderende faglighed. Og på en videre undersøgelse af, hvordan specialpædagogisk viden kan bidrage til udviklingen af almenpædagogiske læringsmiljøer, sådan at alle børn (også de med asf-diagnoser) møder professionelle voksne i deres barneliv, der ved, hvad der skal til pædagogisk og didaktisk, for at børnene får et værdigt liv med deltagelse, udvikling og læring.